Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 11. júla 2013 *

„Dumping — Dovoz integrovaných elektronických kompaktných žiariviek (CFL-i) s pôvodom v Číne, Vietname, Pakistane a na Filipínach — Uplynutie platnosti antidumpingových opatrení — Preskúmanie — Článok 4 ods. 1, článok 5 ods. 4 a článok 9 ods. 1 nariadenia (ES) č. 384/96 [teraz článok 4 ods. 1, článok 5 ods. 4 a článok 9 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1225/2009] — Pojem výrobné odvetvie Spoločenstva — Určenie ujmy — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-469/07,

Philips Lighting Poland S.A., so sídlom v Pile (Poľsko),

Philips Lighting BV, so sídlom v Eindhovene (Holandsko),

v zastúpení: L. Catrain González, advokátka, a E. Wright, barrister,

žalobkyne,

ktoré v konaní podporujú:

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, so sídlom v Hangzhou (Čína), v zastúpení: M. Gambardella a V. Villante, advokáti,

a

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), so sídlom v Budapešti (Maďarsko), v zastúpení: P. De Baere, advokát,

vedľajší účastníci konania,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: pôvodne J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch a G. Wolf, advokáti, neskôr J.-P. Hix a B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Berrisch,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Európska komisia, v zastúpení: H. van Vliet a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia,

a

* Jazyk konania: angličtina.

Osram GmbH, so sídlom v Mníchove (Nemecko), v zastúpení: R. Bierwagen, advokát,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 1205/2007 z 15. októbra 2007, ktorým sa po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 ukladajú antidumpingové clá na dovoz integrovaných elektronických kompaktných žiariviek (CFL-i) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike do Spoločenstva a rozširujú sa na dovoz rovnakého výrobku zasielaného z Vietnamskej socialistickej republiky, Pakistanskej islamskej republiky a z Filipínskej republiky (Ú. v. EÚ L 272, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia K. O'Higgins (spravodajca) a D. Gratsias,

tajomník: J. Weychert, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. septembra 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Základnú antidumpingovú právnu úpravu uplatniteľnú na skutkový stav daného prípadu predstavuje nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 2117/2005 z 21. decembra 2005 (Ú. v. EÚ L 340, s. 17) (ďalej len „základné nariadenie"). Základné nariadenie bolo následne nahradené nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51).

2 Článok 3 ods. 1 základného nariadenia (teraz článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1225/2009) stanovuje:

„Pokiaľ nie je stanovené inak, na účely tohto nariadenia pojem ‚ujma' znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu Spoločenstva, značnú ujmu hroziacu výrobnému odvetviu Spoločenstva alebo značnú prekážku v založení tohto výrobného odvetvia a interpretuje sa v súlade s ustanoveniami tohto článku."

3 Článok 4 ods. 1 základného nariadenia (teraz článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1225/2009) okrem iného spresňuje:

„Na účely tohto nariadenia sa pojem ‚výrobné odvetvie Spoločenstva' vykladá tak, že označuje výrobcov podobných výrobkov v rámci Spoločenstva ako celku alebo tých z nich, ktorých spoločná výroba výrobkov predstavuje podstatnú časť tak, ako je vymedzené v článku 5 ods. 4 z celkovej výroby týchto výrobkov v rámci Spoločenstva s výnimkou:

a) ak sú výrobcovia v spojení s vývozcom alebo dovozcom, alebo sú sami dovozcami namietaného dumpingového výrobku, pojem ‚výrobné odvetvie Spoločenstva' sa môže vysvetľovať tak, že označuje zostávajúcu časť výrobcov…"

4 Článok 5 ods. 1 prvý pododsek základného nariadenia (teraz článok 5 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 1225/2005) znie takto:

„Ak nie je v ustanoveniach odseku 6 stanovené inak, začne sa zisťovanie s cieľom určenia existencie, miery a vplyvu údajného dumpingu na základe písomného podnetu ktorejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby, alebo ľubovoľného združenia, ktoré nemá právnu subjektivitu, konajúceho v mene výrobného odvetvia Spoločenstva."

5 Podľa článku 5 ods. 4 základného nariadenia (teraz článok 5 ods. 4 nariadenia č. 1225/2009):

„Zisťovanie v zmysle odseku 1 sa začne len v prípade, že sa na základe skúmania pozitívnych a negatívnych reakcií na podnet zo strany výrobcov podobného výrobku v rámci Spoločenstva ukáže, že podnet bol podaný výrobným odvetvím Spoločenstva alebo v jeho mene. Podnet sa považuje za podaný výrobným odvetvím Spoločenstva alebo v jeho mene, ak ho podporia výrobcovia Spoločenstva, ktorých celková výroba predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia Spoločenstva, ktorá podnet podporila alebo odmietla. Zisťovanie sa však nezačne v prípade, ak výrobcovia Spoločenstva, ktorí výslovne podporujú podnet, predstavujú menej ako 25 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím Spoločenstva."

6 Článok 9 ods. 1 základného nariadenia (teraz článok 9 ods. 1 nariadenia č. 1225/2009) stanovuje, že „ak bol podnet vzatý späť, možno konanie ukončiť, pokiaľ takéto ukončenie nebolo v záujme Spoločenstva".

7 Článok 9 ods. 4 základného nariadenia (teraz článok 9 ods. 4 nariadenia č. 1225/2009) okrem iného stanovuje:

„Ak skutočnosti, tak ako boli s konečnou platnosťou stanovené, preukážu existenciu dumpingu a ním spôsobenej ujmy a záujmy Spoločenstva si vyžadujú prijatie opatrení v súlade s článkom 21, Rada uloží konečné antidumpingové clo na návrh predložený Komisiou po konzultácii s poradným výborom."

8 Článok 11 ods. 2 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 2 nariadenia č. 1225/2009) predovšetkým upravuje:

„Konečné antidumpingové opatrenie vyprší [Platnosť konečného antidumpingového opatrenia uplynie – *neoficiálny preklad*] päť rokov od jeho uloženia alebo päť rokov od ukončenia najnovšieho preskúmania, ktoré sa týkalo tak dumpingu, ako aj ujmy, pokiaľ nie je v rámci preskúmania stanovené, že uplynutie platnosti by pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy. Takéto preskúmanie uplynutia platnosti sa iniciuje z podnetu Komisie alebo na žiadosť výrobcov Spoločenstva, alebo v ich mene a príslušné opatrenia zostanú v platnosti až do výsledku takéhoto preskúmania."

9 Článok 11 ods. 5 základného nariadenia (teraz článok 11 ods. 5 nariadenia č. 1225/2009) predovšetkým stanovuje:

„Príslušné ustanovenia tohto nariadenia s ohľadom na postupy a vedenie zisťovania s výnimkou tých ustanovení, ktoré sa týkajú lehôt, sa vzťahujú na každé preskúmanie, ktoré sa vykonáva podľa odsekov 2, 3 a 4 [tohto článku]."

Okolnosti predchádzajúce sporu

10 Žalobkyne, ktorými sú jednak Philips Lighting Poland S.A. (ďalej len „Philips Poland“), spoločnosť založená podľa poľského práva, ktorá vo svojom sídle v Pile (Poľsko) vyrába integrované elektronické kompaktné žiarivky (ďalej len „CFL-i“) a ktorá, v rozhodnej dobe z hľadiska skutkového stavu dovážala značné množstvo CFL-i z Číny určené na ďalší predaj v Európskej únii, a jednak Philips Lighting BV (ďalej len „Philips“), spoločnosť založená podľa holandského práva, ktorá vyrába súčasti CFL-i v Roosendaale (Holandsko) a vykonáva výskumné a vývojové činnosti v oblasti CFL-i, sú v 100 % vlastníctve Koninklijke Philips Electronics NV, spoločnosti založenej podľa holandského práva.

11 Dňa 16. júla 2001 Rada Európskej únie prijala nariadenie (ES) č. 1470/2001, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz integrovaných elektronických kompaktných žiariviek [CFL-i] z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 195, s. 8; Mim. vyd. 11/038, s. 43). Toto nariadenie uložilo na uvedené dovozy konečné antidumpingové clo v rozmedzí od 0 do 66,1 %.

12 Dňa 6. júna 2005 prijala Rada nariadenie (ES) č. 866/2005, ktorým sa rozširujú konečné antidumpingové opatrenia uložené nariadením č. 1470/2001 na dovozy integrovaných elektronických kompaktných žiariviek CFL-i z Čínskej ľudovej republiky, na dovozy rovnakého výrobku zasielaného z Vietnamskej socialistickej republiky, Pakistanskej islamskej republiky a z Filipínskej republiky (Ú. v. EÚ L 145, s. 1).

13 Nariadenia č. 1470/2001 a 866/2005 boli zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1322/2006 z 1. septembra 2006 (Ú. v. EÚ L 244, s. 1).

14 Dňa 14. októbra 2005 Komisia Európskych spoločenstiev uverejnila oznámenie o nastávajúcom uplynutí platnosti antidumpingových opatrení uvedených vyššie (Ú. v. EÚ C 254, s. 2).

15 Dňa 18. apríla 2006 bola Komisii doručená žiadosť o preskúmanie uvedených opatrení, ktorú podľa ustanovení článku 11 ods. 2 základného nariadenia predložila Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated (ďalej len „2CFL-i“), konajúca v mene spoločnosti Osram GmbH.

16 Dňa 12. júna 2006 zaslala Komisia štyrom výrobcom CFL-i v Spoločenstve, a síce spoločnostiam GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), Osram, Philips Poland a SLI Sylvania Lighting International (ďalej len „Sylvania“) dotazník s cieľom zistiť, či výrobcovia, ktorí podporujú žiadosť o preskúmanie, sú dostatočne reprezentatívni.

17 Dňa 28. júna 2006 predložili žalobkyne spoločnú odpoveď na dotazník uvedený v predchádzajúcom bode, v ktorej najmä uviedli, že nesúhlasia so začatím konania o preskúmaní. GE Hungary a Osram naopak vo svojej odpovedi uviedli, že so začatím takéhoto konania súhlasia. Sylvania na dotazník neodpovedala.

18 Po tom, čo Komisia po konzultácii s poradným výborom zriadeným v súlade s článkom 15 základného nariadenia (teraz článok 15 nariadenia č. 1225/2009) dospela k záveru, že existujú dostatočné dôvody na začatie preskúmania podľa článku 11 ods. 2 toho istého nariadenia, uverejnila 19. júla 2006 oznámenie o začatí takéhoto konania v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 167, s. 13) a začala zisťovanie týkajúce sa obdobia od 1. júla 2005 do 30. júna 2006.

19 Následne Komisia poslala dotazník všetkým dotknutým účastníkom konania, vrátane štyroch výrobcov CFL-i v Spoločenstve a dovozcov CFL-i do Spoločenstva.

20 Dňa 8. septembra 2006 Philips Poland odpovedala na dotazník, ktorý jej bol adresovaný ako výrobcovi v Spoločenstve a 18. septembra 2006 na ten, ktorý jej bol adresovaný ako dovozcovi do Spoločenstva.

21 V novembri 2006 Komisia vykonala prešetrovanie v priestoroch najmä žalobkýň a troch ďalších výrobcov CFL-i v Spoločenstve.

22 Listom z 26. novembra 2006 GE Hungary oznámila Komisii, že už naďalej nie je naklonená zachovaniu dotknutých antidumpingových opatrení.

23 Listom z 30. novembra 2006 žalobkyne žiadali Komisiu uviesť, či vo svetle postoja, ktorý zaujala GE Hungary, možno stále vychádzať z toho, že žiadosť o preskúmanie je podporovaná výrobným odvetvím Spoločenstva v zmysle článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 4 základného nariadenia. Poukázali na to, že 2CFL-i koná iba v mene spoločnosti Osram, že táto je jediným výrobcom CFL-i v Spoločenstve, ktorý si praje zachovanie dotknutých antidumpingových opatrení, a že celková výroba spoločností Philips Poland a GE Hungary výrobku CFL-i predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby CFL-i Spoločenstva.

24 Dvoma listami z 19. decembra 2006 Sylvania oznámila Komisii, že sa domnieva, že zachovanie dotknutých antidumpingových opatrení nie je v záujme Spoločenstva.

25 Dňa 10. januára 2007 Philips Poland predložila Komisii písomné pripomienky týkajúce sa otázky ujmy, ako aj záujmu Spoločenstva. V týchto pripomienkach opäť tvrdila, že Osram nepredstavuje výrobné odvetvie Spoločenstva.

26 Nasledujúci deň sa žalobkyne zúčastnili vypočutia v sídle Komisie, na ktorom predstavili svoju stratégiu dodávok CFL-i Spoločenstvu, opäť spochybnili skutočnosť, že by Osram mohla predstavovať výrobné odvetvie Spoločenstva, a žiadali ukončenie zisťovania.

27 Dňa 6. februára 2007 žalobkyne poskytli Komisii dodatočné informácie.

28 Dňa 14. februára 2007 žalobkyne predložili písomné pripomienky k vyhláseniam, ktoré sformulovala 2CFL-i 5. februára 2007 v odpovedi na list Komisie z 19. januára 2007. Zopakovali najmä, že Osram nepredstavuje výrobné odvetvie Spoločenstva a opäť žiadali ukončenie zisťovania.

29 Dňa 20. marca 2007 Komisia zaslala dodatočný dotazník výrobcom Spoločenstva, na ktorý Philips Poland odpovedala 10. apríla 2007.

30 Dňa 23. apríla 2007 Komisia vykonala druhé prešetrovanie v priestoroch Philips Poland. Dňa 27. apríla 2007 táto spoločnosť poskytla Komisii informácie ako odpoveď na určité otázky, ktoré boli položené počas tohto prešetrovania.

31 Dňa 10. júla 2007 Komisia vydala informačný dokument, ktorý obsahoval dôležité skutočnosti a dôvody, na základe ktorých zamýšľala navrhnúť ukončenie preskúmania dotknutých antidumpingových opatrení (ďalej len „informačný dokument z júla 2007“). V tomto dokumente najmä konštatovala, že štyria výrobcovia Spoločenstva musia byť zahrnutí do celkovej výroby Spoločenstva v zmysle článku 4 ods. 1 základného nariadenia. Takisto uviedla, že požiadavky týkajúce sa úrovne podpory žiadosti o preskúmanie stanovené v článku 5 ods. 4 tohto nariadenia musia byť splnené jednak v čase podania tejto žiadosti, ako aj počas zisťovania. Navyše konštatovala, že v čase začatia preskúmania bola v danom prípade žiadosť podporovaná podstatnou časťou výroby Spoločenstva, ale situácia sa počas zisťovania zmenila. Po tom, čo uviedla, že celková výroba výrobcov, ktorí žiadosť odmietajú, predstavuje v súčasnosti niečo vyše 50 % celkovej výroby Spoločenstva, dospela k záveru, že dotknuté antidumpingové opatrenia treba zrušiť a konanie o preskúmaní ukončiť.

32 Dňa 24. júla 2007 Philips Poland predložila pripomienky k informačnému dokumentu z júla 2007, v ktorých súhlasila so závermi Komisie. Dňa 25. júla 2007 predložila k tomu istému dokumentu svoje pripomienky 2CFL-i.

33 Dňa 31. augusta 2007 Komisia vydala všeobecný informačný dokument (ďalej len „všeobecný informačný dokument“), v ktorom dospela k záveru, že platnosť dotknutých antidumpingových opatrení treba predĺžiť o jeden rok. Poukázala najmä na to, že „analogicky podľa článku 9 ods. 1 základného nariadenia, ktorý stanovuje, že Spoločenstvo môže prijať opatrenia aj vtedy, keď bol podnet vzatý späť, pokiaľ to je v záujme Spoločenstva, inštitúcie Spoločenstva zastávajú názor, že v tejto veci nie je potrebné prijať rozhodnutie týkajúce sa článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 4 základného nariadenia, keďže… je v záujme Spoločenstva, aby sa platnosť opatrení [o rok] predĺžila“. Na účely posúdenia ujmy dodala, že zohľadnila situáciu spoločnosti podporujúcej žiadosť o preskúmanie.

34 Dňa 11. septembra 2007 Philips Poland predložila pripomienky k všeobecnému informačnému dokumentu, v ktorých vyjadrila nesúhlas so záverom Komisie a kritizovala najmä analogickú aplikáciu článku 9 ods. 1 základného nariadenia.

35 Dňa 14. septembra 2007 Komisia po konzultácii s poradným výborom predložila návrh nariadenia Rady, ktorým sa po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 [základného] nariadenia ukladajú a rozširujú na dovoz rovnakého výrobku zasielaného z Vietnamskej socialistickej republiky, Pakistanskej islamskej republiky a z Filipínskej republiky antidumpingové clá na dovoz CFL-i s pôvodom v Čínskej ľudovej republike do Spoločenstva [KOM(2007) 550].

36 Dňa 15. októbra 2007 prijala Rada nariadenie (ES) č. 1205/2007, ktorým sa po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia ukladajú antidumpingové clá na dovoz CFL-i s pôvodom v Čínskej ľudovej republike do Spoločenstva a rozširujú sa na dovoz rovnakého výrobku zasielaného z Vietnamskej socialistickej republiky, Pakistanskej islamskej republiky a z Filipínskej republiky (Ú. v. EÚ L 272, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“). Uložené antidumpingové clá boli po dobu jedného roka zachované v sadzbách od 0 do 66,1 %.

37 V odôvodneniach 20 až 46 napadnutého nariadenia Rada preskúmala, či uplynutie platnosti dotknutých antidumpingových opatrení môže viesť k pokračovaniu alebo opakovaného výskytu dumpingu. V odôvodnení 46 na túto otázku odpovedala kladne.

38 V odôvodneniach 47 až 93 napadnutého nariadenia skúmala Rada pravdepodobnosť pokračovania alebo opakovaného výskytu ujmy.

39 Na účely tohto skúmania vzala Rada do úvahy situáciu „spoločnosti podporujúcej žiadosť“, teda spoločnosti Osram (odôvodnenie 51). V tejto súvislosti Rada v odôvodnení 49 napadnutého nariadenia pripomenula, že v rámci prešetrovania boli štyria spolupracujúci výrobcovia Spoločenstva preskúmaní v súlade s článkom 4 ods. 1 a článkom 5 ods. 4 základného nariadenia a uviedla, že „na základe podrobných výsledkov sa ukázal komplexný obraz sektora, ktorého štruktúra sa zdá byť v pohybe a v ktorom prevládajú odlišné názory, pričom najväčší výrobca z hľadiska výrobných objemov je za pokračovanie v uplatňovaní opatrení a ostatní výrobcovia sú proti“. V odôvodnení 50 napadnutého nariadenia Rada poukázala na to, že výroba uvedeného hlavného výrobcu, teda spoločnosti Osram, predstavuje približne 48 % výroby v Spoločenstve a „predstavuje teda určite podstatnú časť tejto [výroby]“. Dodala, že pravidlo nachádzajúce sa v článku 9 ods. 1 základného nariadenia, podľa ktorého „môže Spoločenstvo prijať opatrenie aj v prípade, ak bol podnet vzatý späť, ak je toto opatrenie v záujme Spoločenstva“, „sa uplatňuje *mutatis mutandis* aj na prešetrenie pred uplynutím platnosti, v ktorom nedôjde k úplnému stiahnutiu podnetu, ale hlavný výrobca zo Spoločenstva naďalej podporuje opatrenia“. Takisto poukázala na to, že „ak výrobca predstavuje podstatnú časť výroby výrobného odvetvia Spoločenstva, ako je to v tomto prípade, jeho údaje týkajúce sa ujmy [predstavujú] najlepšie dostupné údaje“.

40 Na konci svojho skúmania dospela Rada k záveru, že „v prípade uplynutia platnosti [dotknutých] antidumpingových opatrení existovala pravdepodobnosť pokračovania a opakovaného výskytu poškodzujúceho dumpingu“ (odôvodnenie 93).

41 V odôvodneniach 94 až 116 napadnutého nariadenia Rada s odkazom na článok 9 ods. 1 a článok 21 základného nariadenia preskúmala, či, a prípadne na ako dlho, je zachovanie dotknutých antidumpingových opatrení v záujme Spoločenstva. Domnievala sa, že zrušenie týchto opatrení by bolo v súlade so „všetkými príslušnými záujmami“ po tom, čo predovšetkým konštatovala, že „výrobné odvetvie Spoločenstva samotné je značne závislé od dovozu z [Číny], ak chce uspokojiť dopyt, ktorý sa rýchlo zvyšuje, že niektorí výrobcovia zo Spoločenstva samotní nepodporujú pokračovanie opatrení a ukázalo sa, že opatrenia majú výrazný vplyv na spotrebiteľské ceny, a teda na rozhodnutie zákazníkov, či si kúpia CFL-i alebo menej efektívne klasické žiarivky“ (odôvodnenia 115 a 116). Po tom, čo Rada zvážila záujmy spoločnosti Osram „spolu s príslušnými záujmami, najmä iných výrobcov zo Spoločenstva“, sa však domnievala, že je z krátkodobého hľadiska v záujme Spoločenstva pokračovať v dotknutých antidumpingových opatreniach na ďalšie prechodné obdobie (odôvodnenie 116). Konkrétne rozhodla, že je vhodné, aby sa pred uplynutím ich platnosti zachovali iba na obdobie jedného roka, pretože po tomto [období] „by boli pravdepodobné negatívne účinky na spotrebiteľov a iné subjekty neúmerné výhodám, ktoré by výrobcom zo Spoločenstva plynuli z opatrení“ (odôvodnenie 116).

42 Platnosť napadnutého nariadenia skončila podľa jeho článku 2 18. októbra 2008.

Konanie a návrhy účastníkov konania

43 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. decembra 2007 podali žalobkyne túto žalobu.

44 Podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. marca a 3. apríla 2008 Osram a Komisia požiadali o povolenie vstupu do tohto konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov Rady.

45 Podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. marca a 15. apríla 2009 Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (ďalej len „Hangzhou“) a GE Hungary požiadali o povolenie vstupu do tohto konania ako vedľajší účastníci konania na podporu návrhov žalobkýň.

46 Tieto návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania boli doručené účastníkom konania, ktorí k nemu predložili svoje pripomienky v stanovených lehotách.

47 Listami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. apríla, 16. mája a 11. júna 2008 žalobkyne zaslali Súdu prvého stupňa žiadosť o dôverné zaobchádzanie s niektorými pasážami dokumentov, ktoré sú prílohou žaloby a týkajú sa spoločností Hangzhou, Osram a GE Hungary. Na tieto účely poskytli verziu dotknutých aktov, ktorá nemá dôverný charakter.

48 Dvoma uzneseniami z 9. júna 2008 predseda štvrtej komory Súdu prvého stupňa prijal návrhy na vstup spoločnosti Osram a Komisie ako vedľajších účastníkov konania. Pokiaľ ide o Osram rozhodol, že sa jej doručia všetky procesné akty, ktoré nemajú dôverný charakter, a že bude v tejto súvislosti vyzvaná na predloženie svojich pripomienok. Osram nepodala pripomienky v lehote stanovenej na tento účel.

49 Uznesením z 9. októbra 2008 predseda štvrtej komory Súdu prvého stupňa prijal návrhy na vstup spoločností Hangzhou a GE Hungary ako vedľajších účastníkov konania. Rozhodol, že sa im doručia všetky procesné akty, ktoré nemajú dôverný charakter, a budú v tejto súvislosti vyzvané na predloženie svojich pripomienok. V lehote stanovenej na tento účel pripomienky nepodali.

50 Osram, Hangzhou a GE Hungary podali vyjadrenia vedľajších účastníkov konania. Žalobkyne podali pripomienky k vyjadreniu spoločnosti Osram ako vedľajšieho účastníka konania v stanovenej lehote. Rada podala pripomienky k vyjadreniu spoločností Hangzhou a GE Hungary ako vedľajších účastníkov konania v stanovenej lehote. Komisia vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania nepodala.

51 Po zmene zloženia komôr Súdu prvého stupňa bol sudca spravodajca pridelený do piatej komory, ktorej bola v dôsledku toho táto vec pridelená.

52 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (piata komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku vyzval žalobkyne na predloženie určitých dokumentov a Radu, aby odpovedala na niekoľko písomných otázok. Žalobkyne a Rada vyhoveli týmto výzvam v stanovených lehotách.

53 Vzhľadom na prekážku na strane jedného člena komory zasadať v tejto veci určil predseda Súdu prvého stupňa podľa článku 32 ods. 3 rokovacieho poriadku ďalšieho sudcu na doplnenie komory.

54 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní 5. septembra 2012.

55 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté nariadenie v celom jeho rozsahu alebo v časti, v ktorej sa ich týka,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania,

— zaviazal Osram na náhradu trov konania spojených s jeho vedľajším účastníctvom.

56 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania,

— zaviazal Hangzhou a GE Hungary na náhradu trov konania spojených s ich vedľajším účastníctvom.

57 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd zamietol žalobu.

58 Hangzhou a GE Hungary navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

59 Osram navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

Právny stav

60 Na úvod treba poznamenať, že Rada v duplike vyslovila pochybnosti, pokiaľ ide o prípustnosť žaloby, v súvislosti s otázkou, či sú žalobkyne osobne dotknuté napadnutým nariadením, pričom tvrdila, že okolnosti, ktorých sa v tejto súvislosti vo svojich písomnostiach dovolávajú, nie sú podľa tohto nariadenia dostatočné na ich vymedzenie vo vzťahu k akémukoľvek inému hospodárskemu subjektu.

61 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že súd Únie je oprávnený podľa okolností každého prípadu posúdiť, či riadny výkon spravodlivosti odôvodňuje zamietnutie žaloby vo veci samej bez toho, aby sa predtým rozhodlo o prípustnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, Zb. s. I-1873, body 51 a 52, a z 23. marca 2004, Francúzsko/Komisia, C-233/02, Zb. s. I-2759, bod 26).

62 Pri okolnostiach daného prípadu Všeobecný súd usudzuje, že v záujme hospodárnosti je potrebné vyjadriť sa najprv k dôvodom uvádzaným žalobkyňami bez toho, aby sa predtým rozhodlo o prípustnosti tejto žaloby o neplatnosť, pretože táto je v každom prípade a z dôvodov uvedených nižšie nedôvodná.

63 Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobkyne tri žalobné dôvody založené po prvé na porušení článku 3 ods. 1, článku 9 ods. 4 a článku 11 ods. 2 základného nariadenia, po druhé na porušení článku 9 ods. 1 toho istého nariadenia a po tretie na porušení povinnosti odôvodnenia.

64 Prvé dva žalobné dôvody sa prelínajú, preto ich treba preskúmať súčasne.

O prvom a druhom žalobnom dôvode založenom jednak na porušení článku 3 ods. 1, článku 9 ods. 4 a článku 11 ods. 2 základného nariadenia a jednak na porušení článku 9 ods. 1 toho istého nariadenia

65 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že Rada porušila článok 3 ods. 1, článok 9 ods. 4 a článok 11 ods. 2 základného nariadenia tým, že nepreukázala, že ujma spôsobená výrobnému odvetviu Spoločenstva, ktoré je vymedzené v článku 4 ods. 1 v spojení s článkom 5 ods. 4 toho istého nariadenia, by pravdepodobne pokračovala alebo sa opakovane vyskytla, ak by dotknutým antidumpingovým clám uplynula platnosť. Vytýkajú Rade, že v odôvodnení 5 napadnutého nariadenia konštatovala, že výroba spoločnosti Osram predstavovala „podstatnú časť“ celkovej výroby Spoločenstva, hoci z nej tvorila iba približne 48 %. Tvrdili preto, že Osram nemohla predstavovať výrobné odvetvie Spoločenstva a Rada sa nemohla oprieť o údaje tejto spoločnosti na posúdenie ujmy spôsobenej uvedenému výrobnému odvetviu.

66 V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že Rada nebola oprávnená uplatniť v danom prípade článok 9 ods. 1 základného nariadenia.

67 Po prvé žalobkyne spochybňujú skutočnosť, že by pravidlo stanovené v tomto ustanovení mohlo byť *mutatis mutandis* uplatnené pri zisťovaní v konaní o preskúmaní pred uplynutím platnosti antidumpingových opatrení v prípade, keď žiadosť o preskúmanie nebola vzatá späť úplne, ale sa len jednoducho znížila úroveň jej podpory. Nič v znení – ktoré je navyše jasné a nepotrebuje žiadny výklad – alebo v štruktúre uvedeného ustanovenia neumožňuje rozšíriť jeho pôsobnosť, aby pokrylo takúto situáciu. Ak by bol výklad článku 9 ods. 1 základného nariadenia podaný Radou pripustený, bola by jej zverená nová, potenciálne veľmi široká právomoc. Okrem toho by požiadavka stanovená v článku 3 ods. 1, v článku 9 ods. 4 a v článku 11 ods. 2 základného nariadenia stratila svoje opodstatnenie, podľa ktorej musí byť na to, aby mohlo byť antidumpingové clo uložené, preukázaná existencia ujmy spôsobenej „výrobnému odvetviu Spoločenstva“, ktoré je vymedzené v článku 4 ods. 1 toho istého nariadenia. Rada by totiž mohla tvrdiť, že je oprávnená konať v určitom záujme, ktorý by ona považovala za záujem Spoločenstva bez toho, aby musela preukázať existenciu ujmy spôsobenej uvedenému výrobnému odvetviu.

68 Po druhé žalobkyne spochybňujú skutočnosť, že článok 9 ods. 1 základného nariadenia priznáva Rade diskrečnú právomoc, pokiaľ ide o vymedzenie výrobného odvetvia Spoločenstva na účely posúdenia ujmy. Toto ustanovenie umožňuje len pokračovanie v zisťovaní po stiahnutí žiadosti o preskúmanie a nespôsobuje neuplatniteľnosť článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 4 základného nariadenia.

69 Hangzhou a GE Hungary v podstate uvádzajú tie isté argumenty ako žalobkyne.

70 Rada a Osram posudzujú prvý a druhý žalobný dôvod ako celok.

71 Rada po prvé tvrdí, že ona a Komisia (ďalej len „inštitúcie“) postupovali správne, keď *mutatis mutandis* uplatnili článok 9 ods. 1 základného nariadenia. Na základe úvahy *a maiore ad minus* (kto môže viac, môže aj menej) tvrdí, že ak toto ustanovenie umožňuje inštitúciám pokračovať v konaní, keď bol podnet vzatý späť v celom rozsahu, majú nutne možnosť tak urobiť, ak bola vzatá späť len časť podpory žiadosti o preskúmanie. Spresňuje, že uvedené ustanovenie neumožňuje inštitúciám pokračovať v ukladaní antidumpingových opatrení, ale iba v pokračovaní zisťovania, ak sa domnievajú, že si to vyžaduje záujem Spoločenstva.

72 Rada po druhé tvrdí, že ak sa inštitúcie rozhodnú uplatniť článok 9 ods. 1 základného nariadenia, musia na účely posúdenia ujmy a pri zohľadnení osobitostí daného prípadu určiť, ktorí výrobcovia Spoločenstva tvoria výrobné odvetvia Spoločenstva. Uvádza, že ak je žiadosť o preskúmanie vzatá späť alebo ak už podpora zisťovania nie je dostatočná, nachádzajú sa inštitúcie v situácii, v ktorej na účely posúdenia ujmy neexistuje „výrobné odvetvie Spoločenstva“ v zmysle článku 4 ods. 1 a článku 5 ods. 4 základného nariadenia. Uvádza, že v danom prípade inštitúcie v rámci svojej širokej diskrečnej právomoci vybrali Osram, keďže táto spoločnosť bola jediným výrobcom podporujúcim žiadosť, ktorej celková výroba predstavovala približne 50 % celkovej výroby podobného výrobku v Spoločenstve a ktorá by mala aktívnu legitimáciu, „ak by sa samotná skutočnosť (zmena postoja spoločnosti GE [Hungary]), ktorá viedla k uplatneniu článku 9 ods. 1 základného nariadenia, neuskutočnila“.

73 Komisia a Osram spochybňujú argumenty žalobkýň.

74 Na prvom mieste treba preskúmať argumenty účastníkov konania týkajúce sa skutočnosti, že inštitúcie uplatnili v danom prípade článok 9 ods. 1 základného nariadenia.

75 Treba konštatovať, čo ostatne nie je medzi účastníkmi konania sporné, že v čase začatia predmetného konania o preskúmaní bola žiadosť o preskúmanie podaná „výrobcami v Spoločenstve alebo v ich mene“, ako vyžaduje článok 11 ods. 2 základného nariadenia, keďže v súlade s článkom 5 ods. 4 tohto nariadenia, ktorý je na konanie o preskúmaní uplatniteľný podľa článku 11 ods. 5 toho istého nariadenia, bola výslovne podporovaná výrobcami Spoločenstva, ktorí predstavovali viac ako 25 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený výrobným odvetvím Spoločenstva, a ktorých celková výroba predstavovala viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia Spoločenstva, ktorá túto žiadosť podporila alebo odmietla. Uvedená žiadosť bola totiž podaná 2CFL-i, konajúcou v mene spoločnosti Osram, a bola ňou výslovne podporená, ako aj spoločnosťou GE Hungary, ktoré celkovo predstavovali viac ako 50 % celkovej výroby CFL-i v Spoločenstve. Pokiaľ ide o dvoch ďalších výrobcov v Spoločenstve, a síce o spoločnosti Philips Poland a Sylvania, prvá spoločnosť v uvedenom čase odmietla žiadosť o preskúmanie, zatiaľ čo druhá sa k tejto žiadosti nevyjadrila.

76 V tej dobe bola Komisia o to viac oprávnená dospieť k záveru, že žiadosť o preskúmanie má dostatočnú podporu podľa článku 5 ods. 4 základného nariadenia, keďže, ako vyplýva zo spisu a čo je medzi účastníkmi konania nesporné, Osram sama osebe predstavovala viac ako 25 % výroby Spoločenstva a jej výroba bola väčšia, ako výroba jediného výrobcu Spoločenstva, ktorý sa postavil proti uvedenej žiadosti, v danom prípade spoločnosti Philips Poland. Treba dodať, že v tomto štádiu nebolo nutné, aby Komisia určila, či Philips Poland, ktorá bola v spojení s dvoma výrobcami vývozcami v Číne a ktorá dovážala z tejto krajiny 70 až 80 % CFL-i, ktoré ďalej predávala na trhu Spoločenstva, musí alebo nemusí byť podľa článku 4 ods. 1 písm. a) základného nariadenia vylúčená z výroby Spoločenstva. Ak by to totiž tak bolo, iba by to podporilo vyššie uvedený záver.

77 Situácia sa však zmenila o pár mesiacov neskôr, keď v priebehu zisťovania v preskúmaní, najprv GE Hungary a následne Sylvania oznámili Komisii, že odteraz sú proti zachovaniu dotknutých antidumpingových opatrení, čo malo za následok, že hoci úroveň podpory žiadosti o preskúmanie bola naďalej nad minimálnym prahom 25 % uvedeným v článku 5 ods. 4 základného nariadenia, klesla táto

mierne pod minimálny prah 50 % uvedený v tom istom ustanovení. Jediný výrobca Spoločenstva, ktorý naďalej podporoval túto žiadosť, a síce Osram, predstavoval totiž 48 % celkovej výroby CFL-i v Spoločenstve, keďže ostatní traja výrobcovia, ktorí boli proti žiadosti, predstavovali spoločne zvyšných 52 %.

78 V rozhodnej dobe z hľadiska skutkového stavu sa inštitúcie domnievali, že v takej situácii, keď počas zisťovania v preskúmaní klesla úroveň podpory žiadosti pod jeden z dvoch stanovených minimálnych prahov uvedených v článku 5 ods. 4 základného nariadenia, musí byť konanie o preskúmaní ukončené, s výnimkou analogického uplatnenia článku 9 ods. 1 toho istého nariadenia. Domnievali sa totiž, že požiadavky týkajúce sa úrovne podpory pôvodného podnetu alebo žiadosti o preskúmanie upravené článkom 5 ods. 4 uvedeného nariadenia musia byť splnené tak v čase podania uvedeného podnetu alebo žiadosti, ako aj počas celého zisťovania.

79 V súvislosti s veľmi malým rozdielom medzi percentom výroby Spoločenstva podporujúcim žiadosť o preskúmanie a tým percentom výroby Spoločenstva, ktorá je proti žiadosti, považovala totiž Komisia v danom prípade za potrebné detailnejšie preskúmať uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. a) základného nariadenia. Podľa Komisie totiž otázka, či mala Osram ako jediný výrobca Spoločenstva, ktorý naďalej podporoval žiadosť o preskúmanie, aktívnu legitimáciu podľa článku 5 ods. 4 základného nariadenia, závisela na skutočnosti, či niektorý zo štyroch výrobcov Spoločenstva mal byť podľa článku 4 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia vylúčený z výroby Spoločenstva. Táto otázka sa predovšetkým týkala spoločnosti Philips Poland a to najmä z dôvodu vysokej úrovne jej dovozov CFL-i z Číny.

80 Po takomto preskúmaní sa Komisia najprv v informačnom dokumente z júla 2007 domnievala, že štyria výrobcovia Spoločenstva musia byť zahrnutí do výroby Spoločenstva. V súlade so svojou praxou opísanou v bode 78 vyššie dospela teda k záveru, že konanie o preskúmaní treba ukončiť a dotknuté antidumpingové opatrenia zrušiť.

81 Následne, najmä po pripomienkach 2CFL-i k informačnému dokumentu z júla 2007, v ktorom táto vysvetlila podrobným spôsobom dôvody, pre ktoré, podľa nej, Philips Poland a GE Hungary musia byť vylúčené z výroby Spoločenstva podľa článku 4 ods. 1 písm. a) základného nariadenia, pokračovala Komisia v preskúmaní tejto otázky a prehodnotila svoj postoj. Ako je uvedené v bode 49 všeobecného informačného dokumentu, konštatovala, že výsledky jej preskúmania „[ukázali] komplexný obraz sektora, ktorého štruktúra [sa zdá] byť v pohybe“. Toto konštatovanie, ktoré nie je v rámci tohto konania žalobkyňami spochybnené, je skutočne podporené údajmi obsiahnutými v prílohe všeobecného informačného dokumentu. Vyplýva z nej najmä, že hoci Philips Poland dovážala z Číny veľmi významnú časť CFL-i (medzi 70 a 80 % objemu), ktorú ďalej predávala na trhu Spoločenstva, to isté platilo pre spoločnosť Sylvania (medzi 50 a 60 % objemu) a v menšej miere pre spoločnosti GE Hungary (medzi 30 a 40 % objemu) a Osram (medzi 20 a 30 % objemu). V tejto prílohe je taktiež uvedené, že Osram a GE Hungary boli každá v spojení s jedným výrobcom vývozcom v Číne a Philips Poland s dvoma výrobcami vývozcami v tejto krajine. Okrem toho spresňuje, že Philips Poland, GE Hungary a Sylvania nadobúdali mimo Spoločenstva viac ako polovicu súčastí použitých na svoju výrobu CFL-i v Spoločenstve. Z uvedenej prílohy taktiež vyplýva, že štyria výrobcovia Spoločenstva boli súčasťou nadnárodných skupín a že buď bolo ich sídlo v Spoločenstve, alebo boli dcérskou spoločnosťou skupiny, ktorá mala sídlo v tretej krajine, avšak mohli robiť všetky hospodárske rozhodnutia týkajúce sa stratégie výroby, dovozu a predaja CFL-i v Spoločenstve. Nakoniec sa v nej uvádza, že každý zo štyroch výrobcov Spoločenstva mal významné centrá výskumu a vývoja v Spoločenstve.

82 V súvislosti s týmito rôznymi skutočnosťami treba uznať, že pre Komisiu bolo zložité s istotou určiť, ktorý výrobca Spoločenstva musí byť podľa článku 4 ods. 1 písm. a) základného nariadenia vylúčený z výroby Spoločenstva, ak by bolo takéto vylúčenie vôbec nutné. Hoci predovšetkým z dôvodu veľmi vysokého percenta dovozov CFL-i z Číny spoločnosťou Philips Poland bola vážne spochybnená možnosť zahrnúť túto spoločnosť do výroby Spoločenstva, mohli existovať také isté pochybnosti, pokiaľ ide o spoločnosť Sylvania, ktorej percento dovozov bolo takisto veľmi vysoké. Ako vyplýva

z bodu 50 všeobecného informačného dokumentu, Komisia sa za týchto okolností rozhodla ponechať otvorenú otázku, či sú všetci štyria výrobcovia Spoločenstva súčasťou výroby Spoločenstva v zmysle článku 4 ods. 1 základného nariadenia, a teda i otázku, či žiadosť o preskúmanie má stále úroveň podpory požadovanú článkom 5 ods. 4 tohto nariadenia. Domnievala sa totiž, že po tom, čo GE Hungary odmietla naďalej podporovať žiadosť o preskúmanie a Sylvania sa vyjadrila proti tejto žiadosti, bola situácia v danom prípade analogická s tou, v ktorej sa vezme podnet späť v súlade s článkom 9 ods. 1 základného nariadenia, pričom na základe analogického uplatnenia tohto ustanovenia bolo v záujme Spoločenstva, aby konanie o preskúmaní pokračovalo.

83 Rada v napadnutom nariadení potvrdila analýzu Komisie uvedenú v bodoch 81 a 82 vyššie tak, ako to vyplýva z jeho odôvodnení 50 a 94, ako aj z prílohy napadnutého nariadenia.

84 Treba uviesť, že Všeobecný súd už rozhodol, že článok 5 ods. 4 základného nariadenia neobsahuje žiadnu povinnosť Komisie skončiť prebiehajúce antidumpingové konanie, ak sa úroveň podpory podnetu znížila pod minimálny prah 25 % výroby v rámci Spoločenstva. Toto ustanovenie sa totiž týka len úrovne podpory podnetu nevyhnutnej na to, aby Komisia mohla začať konanie (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, T-249/06, Zb. s. II-383, bod 139).

85 Treba poznamenať, že na podporu svojho vyššie uvedeného záveru sa Všeobecný súd výslovne odvoláva na znenie článku 9 ods. 1 základného nariadenia a to aj napriek tomu, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, už citovaný v bode 84 vyššie, nebol dotknutý podnet vzatý späť, ako upravuje toto ustanovenie, ale úroveň podpory sa počas konania iba znížila. Toto riešenie je celkom logické, keďže ak podľa uvedeného ustanovenia Komisia nemá povinnosť ukončiť konanie v prípade vzatia podnetu späť, musí to *a fortiori* platiť aj v prípade jednoduchého zníženia stupňa jeho podpory.

86 Keďže sa článok 5 ods. 4 a článok 9 ods. 1 základného nariadenia uplatňuje na konania o preskúmaní na základe článku 11 ods. 5 tohto nariadenia, čo ostatne účastníci konania nespochybnili, platia zásady vysvetlené v bodoch 84 a 85 vyššie takisto v tomto prípade. Z toho vyplýva, že inštitúcie boli plne oprávnené pokračovať v konaní o preskúmaní napriek tomu, že bolo možné, že minimálny prah 50 % uvedený v článku 5 ods. 4 základného nariadenia už nebol dosiahnutý.

87 Treba uviesť, že z čisto formálneho hľadiska neboli inštitúcie ani povinné dovolávať sa skutočnosti, že pokračovanie v konaní o preskúmaní bolo v záujme Spoločenstva, ako to urobili v danom prípade, čo vyplýva z bodu 50 všeobecného informačného dokumentu, ako aj z odôvodnení 50 a 94 napadnutého nariadenia. Článok 9 ods. 1 základného nariadenia totiž výslovne ukladá inštitúciám povinnosť zohľadniť záujem Spoločenstva iba v prípade, ak po vzatí podnetu späť zamýšľajú konanie ukončiť. Z tohto ustanovenia tak vyplýva, že ak sa podnet vezme späť, majú inštitúcie možnosť – nie povinnosť – ukončiť konanie, avšak nemôžu tak urobiť, ak tomu bráni záujem Spoločenstva.

88 Treba dodať, hoci žalobkyne tvrdia opak, že výkladom článku 9 ods. 1 základného nariadenia, ktorý podala v danom prípade Rada, si neprivlastnila žiadnu novú právomoc. Iba sa správne domnievala, ako vyplýva z bodov 84 až 87 vyššie, že toto ustanovenie umožňuje inštitúciám pokračovať v konaní o preskúmaní napriek tomu, že je možné, že úroveň podpory žiadosti o preskúmanie poklesla pod minimálny prah 50 %. Navyše, ako jasne vyplýva z napadnutého nariadenia, Rada rozhodla, že dotknuté antidumpingové opatrenia zostanú zachované po dobu ďalšieho roka až po tom, čo zistila, ako jej to prináleží, že dumping stále existuje, že uplynutie platnosti týchto opatrení by mohlo mať za následok pokračovanie tohto dumpingu a pretrvanie ujmy a že takéto zachovanie je v záujme Spoločenstva. Výklad Rady nepopiera ani opodstatnenie požiadavky, podľa ktorej musí byť na to, aby mohlo byť uložené antidumpingové clo, preukázaná existencia ujmy spôsobenej „výrobnému odvetviu Spoločenstva“, ktoré je vymedzené v článku 4 ods. 1 základného nariadenia. Ako bude totiž preukázané v bodoch 90 až 96 nižšie, Rada v danom prípade správne vymedzila výrobné odvetvie Spoločenstva na účely určenia ujmy.

89 Z toho vyplýva, že v danom prípade nemožno konštatovať porušenie článku 9 ods. 1 základného nariadenia.

90 Po druhé treba preskúmať argumenty účastníkov konania týkajúce sa definície výrobného odvetvia Spoločenstva na účely určenia ujmy.

91 Treba pripomenúť, že podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia môže byť antidumpingové opatrenie zachované na dlhšie obdobie ako päť rokov upravené v tomto ustanovení iba vtedy, ak by uplynutie platnosti pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy, pričom pojmom „ujma“ sa podľa článku 3 ods. 1 toho istého nariadenia rozumie značná ujma spôsobená výrobnému odvetviu Spoločenstva, značná ujma hroziaca výrobnému odvetviu Spoločenstva alebo značná prekážka v založení tohto výrobného odvetvia Spoločenstva.

92 Článok 4 ods. 1 základného nariadenia definuje výrobné odvetvie Spoločenstva ako „výrobcov podobných výrobkov v rámci Spoločenstva ako celku“ alebo ako „tých z nich, ktorých spoločná výroba výrobkov predstavuje podstatnú časť tak, ako je vymedzené článkom 5 ods. 4 [tohto nariadenia] z celkovej výroby týchto [podobných] výrobkov v rámci Spoločenstva“, pričom v oboch prípadoch môžu byť výrobcovia, ktorí sa nachádzajú v situáciách upravených v článku 4 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia, vylúčení z výroby Spoločenstva. Inštitúcie majú širokú diskrečnú právomoc pri voľbe medzi oboma možnosťami.

93 Treba uviesť, že výrobné odvetvie Spoločenstva, ktoré je použité na účely určenia ujmy, nemusí nutne pozostávať z tých istých výrobcov Spoločenstva, akými sú tí, ktorí tvorili výrobné odvetvie Spoločenstva a ktoré bolo zohľadnené na preukázanie toho, či pôvodný podnet alebo žiadosť o preskúmanie mali dostatočnú podporu podľa článku 5 ods. 4 základného nariadenia. Na jednej strane môže totiž v druhom prípade výrobné odvetvie Spoločenstva podľa znenia tohto dotknutého ustanovenia zahŕňať iba výrobcov Spoločenstva, ktorí podporujú podnet alebo žiadosť, zatiaľ čo v prvom prípade môže zahŕňať všetkých výrobcov v rámci Spoločenstva nezávisle od toho, či podnet alebo žiadosť podporili, alebo nie. Na druhej strane treba mať na pamäti, že definovanie výrobného odvetvia Spoločenstva na účely určenia ujmy je úkonom, ktorý vykonávajú inštitúcie po začatí konania. Je však napríklad možné, že počas konania výrobca Spoločenstva, ktorý pôvodne podporoval podnet alebo žiadosť o preskúmanie, túto podporu stiahne alebo nespolupracuje s Komisiou. Taký výrobca nebude zahrnutý do výrobného odvetvia Spoločenstva na účely určenia ujmy v prípade, že sa inštitúcie rozhodnú definovať toto výrobné odvetvie na základe druhej možnosti stanovenej článkom 4 ods. 1 základného nariadenia a to napriek tomu, že bol zahrnutý do výrobného odvetvia Spoločenstva na účely posúdenia úrovne podpory pôvodného podnetu alebo žiadosti o preskúmanie.

94 Treba taktiež konštatovať, že v prípadoch, na ktoré sa explicitne alebo implicitne vzťahuje článok 9 ods. 1 základného nariadenia, sa vychádzajúc z definície predpokladá, že už nie je dosiahnutý minimálny prah 50 % upravený článkom 5 ods. 4 tohto nariadenia. Ako Rada správne tvrdila vo svojej odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu a na pojednávaní, pokiaľ sa inštitúcie pri výkone svojej širokej diskrečnej právomoci rozhodnú definovať výrobné odvetvie Spoločenstva na základe druhej možnosti upravenej v článku 4 ods. 1 základného nariadenia, môže byť všeobecný odkaz na článok 5 ods. 4 tohto nariadenia, uvedený v tomto ustanovení, týkajúci sa pojmu „podstatná časť… z celkovej výroby Spoločenstva“, vykladaný iba v tom zmysle, že ide o odkaz na minimálny prah 25 % a nie na 50 %. Takéto riešenie je jediným možným riešením o to viac, že cieľom požiadavky, podľa ktorej musí výrobné odvetvie Spoločenstva predstavovať podstatnú časť celkovej výroby Spoločenstva, je zabezpečiť, aby celková výroba výrobcov zahrnutých do tohto výrobného odvetvia bola dostatočne reprezentatívna. Táto skutočnosť pritom závisí skôr od časti výroby týchto výrobcov v celkovej výrobe Spoločenstva, ako od postoja, ktorý majú výrobcovia, ktorí nie sú zahrnutí do výrobného odvetvia Spoločenstva podľa článku 5 ods. 4 základného nariadenia, pokiaľ ide o podnet alebo žiadosť o preskúmanie. Ako Rada veľmi správne na pojednávaní uviedla, v danom prípade je irelevantné, pokiaľ ide o otázku, či výroba spoločnosti Osram dostatočne reprezentuje výrobu Spoločenstva, že Sylvania je neutrálna vo vzťahu k zachovaniu antidumpingových opatrení alebo či ich odmieta.

V prvom prípade by však na rozdiel od druhého prípadu nebola na účely zistenia, či bol dosiahnutý minimálny prah 50 % stanovený vo vyššie citovanom ustanovení, zohľadnená výroba spoločnosti Sylvania a túto podmienku by splnila samotná výroba spoločnosti Osram. To isté platí pre spoločnosť GE Hungary, pokiaľ by sa namiesto odmietnutia žiadosti o preskúmanie rozhodla zaujať neutrálny postoj.

95 Okrem toho treba uviesť, napriek tomu, že sa žalobkyne týmto bodom vo svojich podaniach nezaoberali, že nemožno od inštitúcií žiadať, aby v prípade uvedenom v bode 94 vyššie definovali výrobné odvetvie Spoločenstva výlučne na základe prvej možnosti uvedenej v článku 4 ods. 1 základného nariadenia, a síce tak, že do neho zahrnú všetkých výrobcov v rámci Spoločenstva. Ako už bolo totiž uvedené v bode 92 vyššie, majú inštitúcie širokú diskrečnú právomoc pri výbere medzi oboma možnosťami upravenými v tomto ustanovení. Mohli by napríklad uprednostniť druhú možnosť z toho dôvodu, že si ju vybrali už v rámci konania, v ktorom boli pôvodne uložené dotknuté antidumpingové opatrenia, že nemohli dosiahnuť spoluprácu s niektorými výrobcami Spoločenstva alebo že majú ťažkosti s istotou určiť, či všetci výrobcovia v rámci Spoločenstva musia byť zahrnutí do výroby Spoločenstva alebo či niektorí z nich musia byť vylúčení podľa článku 4 ods. 1 písm. a) základného nariadenia.

96 Ako vyplýva z odôvodnení 50 a 51 napadnutého nariadenia, Rada v danom prípade rozhodla zahrnúť do definície výrobného odvetvia Spoločenstva na účely posúdenia ujmy iba Osram, a to po tom, čo uviedla, že táto spoločnosť naďalej ako jediná podporuje žiadosť o preskúmanie, že podpora tejto žiadosti bola vzatá späť len čiastočne, že jej výroba predstavuje približne 48 % celkovej výroby Spoločenstva, a „teda určite predstavuje podstatnú časť výroby v Spoločenstve“, a že jej údaje týkajúce sa ujmy boli najlepšími dostupnými údajmi. V súvislosti so zisteniami uvedenými v bodoch 92 až 95 vyššie treba vychádzať z toho, že Rada nevychádzala z nesprávneho právneho posúdenia, keď použila túto definíciu. V danom prípade preto nemožno konštatovať porušenie článku 3 ods. 1, článku 9 ods. 4 alebo článku 11 ods. 2 základného nariadenia.

97 Treba poznamenať, že ak by podľa článku 4 ods. 1 písm. a) základného nariadenia inštitúcie vylúčili Philips Poland z výroby Spoločenstva, táto okolnosť by nič nezmenila na ich analýze pravdepodobnosti pokračovania alebo opakovaného výskytu ujmy. V takej situácii by samotná výroba spoločnosti Osram predstavovala viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku časťou výrobného odvetvia Spoločenstva, ktorá žiadosť o preskúmanie podporila alebo odmietla. Ak by aj inštitúcie definovali výrobné odvetvie Spoločenstva na základe druhej možnosti uvedenej v článku 4 ods. 1 základného nariadenia, bola by jeho súčasťou takisto iba Osram.

98 Napokon treba uviesť, že v časti napadnutého nariadenia, ktorá sa zaoberá preskúmaním záujmu Spoločenstva, Rada správne zohľadnila dopad zachovania dotknutých antidumpingových opatrení na záujmy ostatných výrobcov Spoločenstva.

99 Vzhľadom na všetky úvahy uvedené vyššie treba prvý a druhý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

100 Žalobkyne tvrdia, že napadnuté nariadenie je nedostatočne odôvodnené v dvoch bodoch.

101 Po prvé žalobkyne tvrdia, že Rada dostatočne neodôvodnila svoje posúdenie podpory zachovania dotknutých antidumpingových opatrení, ktorú vyjadrili výrobcovia Spoločenstva. Vytýkajú jej, že nevysvetlila, prečo v napadnutom nariadení dospela k diametrálne odlišnému záveru, ako bol ten, ku ktorému dospela Komisia v informačnom dokumente z júla 2007, a to napriek tomu, že sa nevyskytla nová skutková okolnosť alebo nebol predložený nový dôkaz. Takisto vytýkajú Rade, že nevysvetlila,

prečo prišla k záveru, že výroba spoločnosti Osram predstavuje podstatnú časť výroby v Spoločenstve, a že preto bol dosiahnutý minimálny prah 50 % stanovený článkom 5 ods. 4 základného nariadenia, hoci v skutočnosti predstavovala iba 48 %.

102 Po druhé žalobkyne tvrdia, že záver Rady, podľa ktorého záujem Spoločenstva vyžadoval zachovanie dotknutých antidumpingových opatrení počas dodatočného obdobia jedného roka, nie je dostatočne odôvodnený. Konkrétne vytýkajú Rade, že neposkytla jasné a jednoznačné odôvodnenie týkajúce sa záujmu spoločnosti Osram na zachovaní týchto opatrení. V tejto súvislosti tvrdia, že v napadnutom nariadení nie je vysvetlené, aký prospech bude mať Osram zo zachovania uvedených opatrení na dodatočné obdobie jedného roku, pokiaľ ide o straty, ktoré vykazovala, alebo o pracovné miesta v jej výrobných továrňach alebo o akýkoľvek iný aspekt.

103 GE Hungary a Hangzhou uvádzajú v podstate tie isté argumenty ako žalobkyne alebo ich podporujú.

104 Rada, podporená Komisiou a spoločnosťou Osram, navrhuje zamietnuť tretí žalobný dôvod.

105 Z judikatúry vyplýva, že odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí podľa judikatúry jasne a jednoznačne vyjadrovať stanovisko orgánu Únie, ktorý je autorom predmetného aktu, a to spôsobom, ktorý dotknutým osobám umožní oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia a v prípade potreby brániť svoje práva a súdu Únie vykonať svoje preskúmanie (rozsudok Súdneho dvora z 30. septembra 2003, Eurocoton a i./Rada, C-76/01 P, Zb. s. I-10091, bod 88, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. októbra 1999, Acme/Rada, T-48/96, Zb. s. II-3089, bod 141).

106 Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky rôzne relevantné skutkové a právne okolnosti, pričom požiadavky odôvodnenia sa musia posudzovať nielen vzhľadom na znenie aktu, ale aj vzhľadom na jeho kontext, ako aj právne predpisy upravujúce danú oblasť (rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. septembra 1995, Ferchimex/Komisia, T-164/94, Zb. s. II-2681, bod 118). Stačí, aby Rada uviedla skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre nariadenia zásadný význam (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1996, Asia Motor France a i./Komisia, T-387/94, Zb. s. II-961, body 103 a 104).

107 Po prvé žalobkyne nemôžu tvrdiť, že otázka podpory výrobcov Spoločenstva za zachovanie dotknutých antidumpingových opatrení nie je dostatočne odôvodnená. Najmä z napadnutého nariadenia a informačného dokumentu z júla 2007, ako aj zo všeobecného informačného dokumentu, ktoré môžu objasniť kontext prijatia uvedeného nariadenia, totiž jasne vyplýva, že:

— v čase podania žiadosti o preskúmanie bola Philips Poland jediným výrobcom Spoločenstva, ktorý sa postavil proti žiadosti, Osram a GE Hungary ju výslovne podporovali a Sylvania nezaujala stanovisko,

— neboli preto pochybnosti o tom, že úroveň podpory žiadosti o preskúmanie bola vyššia ako minimálny prah 25 % a takisto ako minimálny prah 50 % uvedený v článku 5 ods. 4 základného nariadenia, ako vyplýva najmä z bodu 71 informačného dokumentu z júla 2007,

— počas zisťovania GE Hungary a Sylvania oznámili Komisii, že odteraz sú proti žiadosti o preskúmanie, čo malo za následok, že táto žiadosť bola od toho obdobia podporovaná len spoločnosťou Osram, ktorej výroba tvorila o niečo menej ako 50 % celkovej výroby Spoločenstva, ako vyplýva predovšetkým z bodov 71 a 72 informačného dokumentu z júla 2007,

— vo svetle malého rozdielu medzi percentom výroby Spoločenstva podporujúcim žiadosť o preskúmanie a tým, ktoré je proti nej, a že Komisia vychádzala z toho, že oba vyššie uvedené prahy musia byť dosiahnuté tak v čase podania žiadosti o preskúmanie, ako aj počas celého

zisťovania, podrobne posúdila, či nemajú byť určití výrobcovia Spoločenstva, a najmä Philips Poland, vylúčení z výroby Spoločenstva podľa článku 4 ods. 1 písm. a) základného nariadenia, ako vyplýva predovšetkým z bodov 28 až 68 a 70 informačného dokumentu z júla 2007,

— po takomto posúdení sa Komisia najprv domnievala, že štyria výrobcovia Spoločenstva musia byť zahrnutí do výroby Spoločenstva, a teda dospela k záveru, že treba ukončiť konanie o preskúmaní a zrušiť dotknuté antidumpingové opatrenia, ako vyplýva predovšetkým z bodov 69 až 73 informačného dokumentu z júla 2007,

— potom sa Komisia na základe ďalšieho posudzovania a konštatovania, že je pre ňu zložité s istotou určiť, či výrobcovia Spoločenstva musia byť vylúčení z výroby Spoločenstva podľa článku 4 ods. 1 písm. a) základného nariadenia, rozhodla nechať túto otázku otvorenú, a preto aj otázku, či žiadosť o preskúmanie má stále úroveň podpory požadovanú článkom 5 ods. 4 tohto nariadenia, ako vyplýva z bodov 49 a 50 všeobecného informačného dokumentu a z odôvodnení 49 a 50 napadnutého nariadenia,

— Komisia totiž vychádzala z toho, že po tom, ako GE Hungary a Sylvania v priebehu konania zjavne odmietli žiadosť o preskúmanie, bola situácia daného prípadu analogická k tej, ktorá je upravená článkom 9 ods. 1 základného nariadenia, a že analogickým uplatnením tohto posledného ustanovenia je v záujme Spoločenstva, aby konanie o preskúmaní pokračovalo, ako vyplýva z bodu 50 všeobecného informačného dokumentu a z odôvodnení 50 a 94 napadnutého nariadenia,

— Rada v napadnutom nariadení potvrdila postoj Komisie.

108 Nakoniec treba konštatovať, že žalobkyne tak zo svojich pripomienok predložených v priebehu zisťovania v preskúmaní, ako aj z argumentácie, ktorú uplatnili na podporu prvých dvoch žalobných dôvodov v rámci tejto žaloby, jasne vyplýva, že úplne pochopili sled udalostí, ktorý je opísaný v bode 107 vyššie.

109 Pokiaľ ide o námietku žalobkýň, podľa ktorej Rada dospela k diametrálne odlišnému záveru, ako je ten, ktorý je obsiahnutý v informačnom dokumente z júla 2007, hoci to neodôvodňovala žiadna nová skutková okolnosť alebo dôkaz, nemá v rámci tohto dôvodu opodstatnenosť. Povinnosť odôvodnenia je totiž podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú treba odlíšiť od otázky dôvodnosti odôvodnenia týkajúcej sa materiálnej zákonnosti sporného aktu (rozsudok Súdneho dvora z 22. marca 2001, Francúzsko/Komisia, C-17/99, Zb. s. I-2481, bod 35).

110 Táto námietka je v každom prípade nedôvodná. Ako už totiž bolo uvedené v bode 81 vyššie, 2CFL-i predložila detailné pripomienky k informačnému dokumentu z júla 2007, v ktorých uviedla dôvody, prečo podľa nej musia byť Philips Poland a GE Hungary vylúčené z výroby Spoločenstva v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. a) základného nariadenia. Tieto pripomienky mohli právoplatne odôvodniť skutočnosť, že Komisia prehodnotila svoje posúdenie, o to viac, že, ako žalobkyne vedeli a ako vyplýva z pripomienok, ktoré podali počas konania o preskúmaní, otázka presného zloženia výroby Spoločenstva bola v danom prípade zložitou otázkou, o ktorej sa rozsiahlo diskutovalo.

111 Ďalej, na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, skutočnosť, že Rada v napadnutom nariadení nevysvetlila, prečo sa rozhodla odchýliť od záveru, ku ktorému dospela Komisia v informačnom dokumente z júla 2007, ako taká nemôže spôsobiť nedostatok odôvodnenia, keďže tento druh dokumentu je iba medzitýmnym aktom, v ktorom Komisia vyjadruje iba predbežné stanovisko (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. januára 2008, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, T-206/07, Zb. s. II-1, bod 52).

112 Napokon, na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, Rada nemala v úmysle v odôvodnení 50 napadnutého nariadenia tvrdiť, že bol dosiahnutý minimálny prah 50 % stanovený článkom 5 ods. 4 základného nariadenia, keď prehlásila výrobu spoločnosti Osram za výrobu, ktorá predstavuje podstatnú časť výroby Spoločenstva. Tento záver sa v skutočnosti vzťahoval iba na minimálny prah 25 % stanovený tým istým ustanovením. Tvrdenie, že minimálny prah 50 % je stále dosiahnutý, by okrem toho nemalo zmysel, keďže v takom prípade by nebolo nutné sa v tom istom odôvodnení dovolávať článku 9 ods. 1 základného nariadenia, ktorý upravuje stiahnutie žiadosti o preskúmanie alebo zníženie jej úrovne podpory pod uvedený prah. Záver, podľa ktorého mala Rada v úmysle odkázať na minimálny prah 25 %, je navyše potvrdený skutočnosťou, že v bodoch 4 a 71 informačného dokumentu z júla 2007, v bode 4 všeobecného informačného dokumentu a v odôvodnení 4 napadnutého nariadenia, prinajmenšom v jeho anglickom znení, je pojem „podstatná časť“ výslovne spojený s výrazom „viac ako 25 % celkovej výroby Spoločenstva“.

113 Po druhé treba konštatovať, že, na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, záver Rady, podľa ktorého je v záujme Spoločenstva zachovať dotknuté antidumpingové opatrenia počas dodatočného obdobia jedného roka, je v napadnutom nariadení dostatočne odôvodnený.

114 Rada tak v odôvodneniach 94 až 114 napadnutého nariadenia jasne uviedla svoje posúdenie všetkých dotknutých záujmov, a síce záujmov spoločnosti Osram, iných výrobcov Spoločenstva, dodávateľov, dovozcov/obchodníkov, maloobchodníkov a spotrebiteľov. Po tom, čo v odôvodneniach 115 a 116 uvedeného nariadenia zvážila tieto jednotlivé záujmy, dospela k záveru, že „z krátkodobého hľadiska [je] v záujme Spoločenstva pokračovať v dotknutých antidumpingových opatreniach na ďalšie prechodné obdobie“.

115 Žalobkyne nemôžu vytýkať Rade, že dostatočne nevysvetlila, prečo mala Osram záujem na zachovaní dotknutých antidumpingových opatrení. Rada totiž v odôvodneniach 65 až 93 napadnutého nariadenia náležite preukázala a vysvetlila, že by uplynutie platnosti týchto opatrení pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy spôsobenej tejto spoločnosti. Predovšetkým v odôvodnení 90 tohto nariadenia konštatovala, že takéto uplynutie platnosti by pravdepodobne spôsobilo značné zhoršenie jej finančnej situácie, keďže by buď musela znížiť svoje predaje a tým svoju výrobu, alebo znížiť svoje ceny, alebo oboje. Je logické, že zachovanie antidumpingových opatrení muselo byť preto v záujme spoločnosti Osram. Navyše treba uviesť, že Rada nikdy netvrdila, že takéto zachovanie by umožnilo spoločnosti Osram prekonať všetky ťažkosti, ale len to, že jej pomôže vykonať nevyhnutné zmeny. Pokiaľ ide o rozhodnutie obmedziť obdobie predĺženia platnosti opatrení na jeden rok, z odôvodnení 115 a 116 napadnutého nariadenia vyplýva, že toto rozhodnutie je výsledkom zvažovania jednotlivých dotknutých záujmov, ktoré predovšetkým ukázalo, že po tomto období by pravdepodobné negatívne účinky uvedených opatrení pre spotrebiteľov a ostatných operátorov boli neprimerané v súvislosti s výhodami, ktoré by priniesli výrobcom Spoločenstva.

116 Vzhľadom na vyššie uvedené treba tretí žalobný dôvod a v dôsledku toho aj žalobu ako celok zamietnuť.

O trovách

117 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu ich vlastných trov konania, trov konania Rady s výnimkou tých, ktoré boli spojené s vedľajším účastníctvom spoločností Hangzhou a GE Hungary, a trov konania spoločnosti Osram.

118 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku znáša Komisia svoje vlastné trovy konania.

119 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku rokovacieho poriadku znášajú spoločnosti Hangzhou a GE Hungary každá svoje vlastné trovy konania.

120 Podľa článku 87 ods. 7 rokovacieho poriadku sú Hangzhou a GE Hungary povinné nahradiť trovy konania Rady spojené s ich vedľajším účastníctvom.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Philips Lighting Poland S.A. a Philips Lighting BV znášajú svoje vlastné trovy konania, sú povinné nahradiť trovy konania Rady Európskej únie s výnimkou tých, ktoré boli spojené s vedľajším účastníctvom spoločností Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd a GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), a trovy konania spoločnosti Osram GmbH.

3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

4. Hangzhou Duralamp Electronics a GE Hungary znášajú každá svoje vlastné trovy konaniam, ako aj trovy konania Rady spojené s ich vedľajším účastníctvom.

Papasavvas O'Higgins Gratsias

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 11. júla 2013.

Podpisy